

vijanden, maar volgens het bestuur zijn ook de rijksraden geneigd tot verraad tegenover hun meester. Het voegt daaraan toe dat de vorst oud, zwak en onervaren is. [fol. 1141] Hij wanstrouwt zijn generaals en wil bij ieder treffen tussen zijn ongeoeffende troepen en de gedisciplineerde van zijn vijanden aanwezig zijn. Hij houdt zich dan bezig met heidense ceremoniën en slaat bij de minste tegenslag op de vlucht. Dit nadeel voor de zamorin van Calicut is des te treuriger, nu hij oprecht beloofde zijn schuld af te lossen. Deze bedroeg bij de laatste generale beschrijving 29.915 ropia, of f 44.874, waarvan niet alleen ongeveer 2000 ropia aan gouden panden zijn afgelost, maar ook nog voor 16.000 ropia, of f 24.000,-, het eigendom van drie eilanden, aan de Compagnie is overgedragen. Ze waren eerst getaxeerd op f 28.305, maar bij de verpachting van de producten bleken ze de helft meer waard te zijn. Commandeur Godefridus Weyerman stelde de zamorin van Calicut voor als zekerheidstelling voor zijn schuld van 12.000 ropia, zijn landen en inkomsten in het gebied van de Pazhancheri Nayar af te staan. [fol. 1142] Dit is goedgekeurd, daar men zonder veel aanstoot zekerheid heeft voor zijn vorderingen op de zamorin. Deze heeft er ook voordeel van, want zijn landen zijn nu tegen een aanval gedekt en hij kan deze verpande landen bij volledige aflossing van zijn schuld weer terugkrijgen. Als ze in handen van zijn vijanden zouden vallen, is dit verre van zeker. Uit de laatst ontvangen geheime brief blijkt evenwel dat de zamorin niet te vertrouwen is, want hoewel hij van alle kanten in het nauw zit, zond hij een regedor met enige nayars naar het gebied van de Pazhancheri Nayar om de belastingen die de inwoners aan de Compagnie verschuldigd zijn, te innen. Hij ging voorbij aan het protest van de dienaars in Chettuvay en dreigde dat hij bij verzet tegen deze onrechtmatige eis alle tuinen en bezittingen van de inwoners zou plunderen. De commandeur moest daar wel [fol. 1143] paal en perk aan stellen. Het optreden van de zamorin van Calicut is roekeloos, al zou het uit wanhoop zijn voortgekomen, net zoals zijn latere verzoek aan de onderkoning te Goa om hulp tegen Travancore en Cochin. Men is het met commandeur Weyerman eens dat de verkrijging van heel Vypin noodzakelijk is voor de veiligheid en dat het daarvoor het juiste moment is.)

Hebben wij gaarne g'probeert de met dat insigt gedaane verstrekking aan den Cochimsen koning en zijnen paljetter op 100.000 fanums, uytmakende f 7500,-, op onderpand van een goed deel hunner daar leggende landerijen onder deugdelijk bewijs in scriptis.

Met een gansch ander oog hebben wij beschouwt de aan Trevancoor op leverantie van peper laatst gedaane verstrekking van 200.000 ropijen en wesmeer, tesaamen bedragende f 372.906,4 $\frac{1}{2}$. En waarop denselven naar aftrek van de voorwaards vermelde quantiteyt van geduide corl, item het montant van een jaar schenkagie, nog sub dato 24 julij te quaad bleef f 60.573,15,8.

Fol. 1143r-v.

(Hierover is geen opmerking gemaakt, omdat er goede staatkundige redenen voor waren en er een deugdelijke schriftelijke overeenkomst is opgemaakt. Het bestuur zag er [fol. 1144] geen bezwaar in en Travancore kan de Compagnie altijd op een andere manier nadeel berokkenen. Dit is het voornaamste wat betreft de hoofdkoningen Travancore, Cochin en de zamorin van Calicut. Dit betekent niet dat de kleinere vorsten vredelievender zouden zijn. Zij leven in voortdurende onenigheid. Ali Radja maakt zich niet alleen niet druk over de aflossing van zijn schuld van f 19.945, maar het is onverdraaglijk dat hij een product van Compagnies concurrenten is en, steunend op hen zijn moslimbroeders, de handelaren weerhoudt Compagnies handelsplaatsen te bezoeken en peper te leveren.)

Maar poogd ook, in weerwil van het geheele heydendom, sekere goude knop op zijnen tempel halstarrig te maintineren en de Collastrijse onderdanen tegens hunnen wettigen vorst te maintineeren. Hebbende desen laatsten, nevens zijne bondgenooten, in prejuditie van onsen handel tot een openbaren oorlog getergt, de minnelijke voorstellen van associatie, die hem het Cananoors opperhoofd Van Vechten, ingevolge het verzoek zijner parthijen, had voorgehouden, op een brutale wijze verworpen en sig daarenboven